

ת"פ 40479/02/15 - מדינת ישראל נגד א.ב.

בית משפט השלום ברחובות

13 יולי 2016

ת"פ 40479-02-15

מ"ת 40503-02-15

לפני כבוד השופט מנחם מזרחי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
א.ב.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

הנאשם וב"כ עו"ד ירון פורר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - ללא הרשעה

הנאשם הודה, ונמצא שביצע בעבירות ביחס לאישומים הראשון עד הרביעי, כדלקמן:

באישום הראשון, מתוארת השתוללות בבית, שבר חפצים, איים על המתלוננת.

באישום השני, איים על ח"י המתלוננת, בעט בה, דחף אותה.

באישום השלישי, משך בשערה, הוריד את ראשה למיטה.

באישום הרביעי, השליך את המחשב האישי של המתלוננת.

מתחם הענישה בעבירות אלה, לנסיבותיהן, כל אישום בפני עצמו, נע בין עונש של מאסר על תנאי למס' חודשי מאסר בפועל, זאת לאור עקרון ההלימה, נסיבות תיק זה ופסיקה הרווחת בתחום.

אני שוקל את הנתונים הבאים:

אין ספק, שמדובר בעבירות חמורות, בתחום האלימות במשפחה, שיש להוקיען, ולהתייחס אליהן בחומרה, גם לאור פסיקה הרווחת בתחום, ונוכח הצורך להדביר את התופעה הקשה בענישה שלא תעביר מסר סלחני.

יחד עם זאת, אני סבור כי במקרה זה, יצטרפו להם נסיבות מקלות כפי שאפרט להלן:

ראשית, הנאשם נעדר עבר פלילי.

שנית, הנאשם הודה, לא ניהל משפט, לא אילץ את המתלוננת להעיד על כל המשתמע מכך.

שלישית, הוגש תסקיר חיובי ביותר, הממליץ על ביטול ההרשעה, בין השאר נמסר בו כי הנאשם הינו נגד בצבא קבע, משרת משך שנים, סיים 12 שנות לימוד, סובל מתחלואה בריאותית מסוימת, השתלב בטיפול, הסיכון הנובע ממעשיו צומצם, ההליך הפלילי השיג הרתעה, הביע צער, בעל תחושת בושה ממעשיו, המתלוננת מתארת הטבה ביחסים, יש רצון לשמור על התא המשפחתי ועניין זה מהווה גורם מרסן, העבירות חריגות להתנהגות הכללית.

רביעית, הוצגו מסמכים המלמדים כי קיימת סבירות גבוהה, שאם הנאשם יורשע, הוא יפוטל מן הצבא. אפנה בעניין זה למסמך כתב ההשעיה הזמנית (במ/1), למסמך מאת שחר שוחר (במ/2).

חמישית, הוצגו בפניי סדרה של תעודות הצטיינות אודות פעילותו הצבאית של הנאשם, המלמדות כי מדובר בנגד רב שבחים התורם לבטחון המדינה (במ/3).

שישית, העידה המתלוננת, עתרה להותרת אי ההרשעה על כנה, הסבירה כי הרשעה תפגע קשה בתא המשפחתי, בכל היבט, ואני סבור כי יש להעניק משקל לעדותה, לבקשתה, שכן למרות חומרת המעשים יש גבול לפטרנליזם שאותו ניתן לנקוט בתוך התא המשפחתי, ולהתערבות רשויות אכיפת החוק בעניין זה. התרשמתי כי מדובר במתלוננת אשר תדע לפנות למשטרה, אם חלילה, בעתיד, התנהגותו של הנאשם תשנה, ואז ברור כי הנאשם יוחזר לבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

שביעית, הנאשם היה עצור בין הימים 14.2.15 עד ליום 19.2.15, לאחר מכן היה תקופה מסוימת בתנאים מגבילים, וגם עניין זה הוא אלמנט ענישתי, המשיג הרתעה.

שמינית, אני סבור כי רצף הנתונים, ובכלל זה הטיפול שעבר, הפגיעה בתא המשפחתי, העדר עבר פלילי, השיגו הרתעה, יחד עם צו המבחן, כאשר הובהר לנאשם שניתן לחזור ולגזור את דינו, די בהן.

התלבטתי, האם ראוי להותיר את אי ההרשעה על כנה, במיוחד כאשר מדברים בעבירות כה חמורות, בתוך המשפחה, שמא יעביר הדבר מסר סלחני לנאשם, ולשכמותו, אולם התרשמתי, כי הנאשם הבין היטב את חומרת מעשיו, מבין שאי הרשעתו אינה משדרת לו, כל מסר סלחני, אלא להיפך.

על כן, אני מורה כדלקמן:

אי ההרשעה תעמוד על כנה.

אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה, אצל שירות המבחן.

עותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי מרכז בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי , שופט

קלדנית: שרית/טובה

הוקלדעלידישריחיא